

một nửa

PHẠM CHU SA

một nửa
thơ

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

4 ♦ phạm chu sa

ngỏ

Dos viết: "Suốt đời tôi chỉ muốn đẩy tới tận cùng những gì người khác làm một nửa".

Đời tôi chỉ làm được một nửa những gì người khác làm tới cùng trừ một điều là sống đến tận cùng dù chỉ còn *một nửa!*

bắc phương hành

*Chiều nặng không đứng sầu núi đứng
Dừng đây ta cạn chén quan san
Áo com mây thuở đời vô vọng
Bằng hữu đành như chút bụi vàng.*

*Ta bỏ phố phường xưa nóng bỏng
Nghêu ngao đây khúc Bắc Phương Hành
Đời rộng ngại gì khung cửa đóng
Mà quên đi hết những mùa xanh.*

*Nâng ly uống cạn tình bằng hữu
Bỏ quê nhà lạc xuống Phương Nam
Ta từ độ bước chân phiêu bạt
Lòng vẫn ngậm ngùi nhớ Bắc Phương.*

*Chiều nay lòng gợn niềm quê cũ
Bóng nhạt mù tăm lạc lối về
Bên rừng chuta hẳn quên đời gió
Chút ân tình nặng bước chân đi.*

*Ví thử lòng ta mây trắng đục
Một ngày khôn lạc cõi mù mịt
Trần gian giọt đắng ngàn năm trước
Tình chợt xem như lối cỏ đùa.*

*Ví thử đời ta men rượu nhạt
Mời em nhân buổi tiễn đưa này
Chắc cũng buốt môi người cúi mặt
Còn chút tình xưa như khói bay.*

*Chiều nay dừng lại bên đèo vắng
Ta bắt đầu thấy mộng vô biên
Đường xa hun hút sầu đá dựng
Chấn lối tình về bến tịch dương.*

*Trời cao gió thấp ngăn mây đục
Đùn quanh trí nhớ một vì sao
Rừng đêm thoát chốc đầy men rượu
Rượu ngát mùi hương một thuở nào*

*Đêm cũng dậy mùa xanh kỷ ức
Những mùa đời tiếp nối chìm sâu
Khi ta nhìn lại ngàn xanh ngắt
Đời đã buồn như một giấc sầu.*

*Mai sớm lên đường trong sương buốt
Hồn cũng rưng buồn những bước chân
Nhịp bước thời gian còn vọng lại
Trong tim ta máu chảy xoay vần.*

*Ta đi ta đi đường thênh thang
Rền bước chân theo nhịp thời gian
Mở tung cánh cửa đời mơ ước
Choáng ngợp sâu xưa đã úa vàng.*

*Ta như thân ngựa rừng cô độc
Lạc xuống đồng xanh ngó ngẩn nhìn
Bằng hữu lang thang người mỗi ngã
Minh ta đứng gọi thâu trăm năm.*

*Ngược gió đêm còn hồn quá khứ
Xóa tan bóng tối bủa quanh đời
Mùa dựng thành xuân thì bát ngát
Vang động không gian triệu tiếng cười*

*Ta đi ngày rớt lại sau lưng
Giữa trần gian cát bụi xoay vần
Những thương chiếc bóng đời hiu hắt
Mấy ngàn năm chưa đứng thẳng thân.*

*Ta đi biển thét lời giông bão
Sá gì chút gió mặ̣n chiều hôm
Mà không dựng thẳng cờ mình đạo
Soi một dòng sông, nổi một dòng.*

*Ta đi trời đất cùng vang vọng
Hợp tấu rừng xanh khúc biển sâu
Có phải dùng dằng lời cổ lý
Nên đường ta mua thảm giăng mau.*

*Ở cuối một mùa nhìn lá rụng
Quanh thành quách cũ thuở vàng son
Nhà nhập bay quanh miền dĩ vãng
Những chùm hoa nở rộ trong hồn.*

*Những nụ xanh liền tay quá khứ
Trên đồng xanh bát ngát thương yêu
Hãy nở ôi cành non lộc mới
Vươn cao trên đở nát tiêu điều.*

*Những tình thân cũ theo chiều tắt
Bếp lửa thời gian cũng lụi tàn
Đứng đây ngó lại nhân gian lạnh
Sầu suốt thời gian qua mênh mang.*

*Hai mươi năm nói thành bi khúc
Bài ca buồn bã nói điêu tàn
Những ngựa ngủ vùi lòng đất chết
Những đời nằm xuống vẫn hoang mang.*

*Màu quê cũ rưng hồn lữ khách
Chút lòng lận đận với quê hương
Ta hát chiều nay bài thứ nhất:
Hùng ca giục giã lửa lên đường.*

(Tháng 2-1973, sau ngày ký Hiệp định Paris)

CỔ XỨ

*Chiều tà trông núi dựng
Ngâm khúc Bắc Phương Hành
Lòng ta như mây trắng.*

*Đêm buông màn sương mướt
Nằm trong hốc đá sâu
Lâng lâng như thoát tục.*

*Sáng ra nhìn cây cỏ
Sực nhớ chuyện Phương Nam
Quay đầu nhìn cổ xứ.*

(Tháng 3-1973)

biển

*Nắng xa bóng đổ cây dài
Biển xanh gọi gió ra ngoài cõi mây
Chim bay rã cánh chia ngày
Núi cao vút mộng ngất ngây bên trời
Bờ hoang xóa dấu chân người
Rêu xanh phủ kín nửa đời chiêm bao.
(Vũng Tàu, tháng 5-1973)*

ở sài gòn

*Ở Sài Gòn thêm một ngày mưa bụi
Thèm nhạc sầu của gió bắc heo may
Đưa người yêu dạo phố tay trong tay
Thèm chút lạnh mùa thu Hà Nội
(Thèm Hà Nội nhìn em và tưởng tượng
Em Bắc Kỳ mắt biếc với môi ngon)
Mưa ở đây mưa quá đổi bất thường
Và nắng gắt cháy cả tình mới chớm.*

*Ngày Sài Gòn anh bỏ quên mộng tưởng
Đêm đèn màu rực sáng nổi ưu tư
Cơn mộng nhỏ môi dậy thì thiếu nữ
Sao niềm đau chợt buốt nhức không ngờ.*

*Ở Sài Gòn thềm đọc một bài thơ
Thềm nắng mới sau mưa dầm lầy lội
Ở Sài Gòn anh nửa đời chờ đợi
Một ngày nào về lại bến sông xưa
Ở Sài Gòn người yêu nhỏ ngây thơ
Năm choán cả trái tim anh nóng hổi.*

*Ôi Sài Gòn chiều không em mây nổi
Nhớ em nghe giá buốt dậy trong hồn.*

(Tháng 6-1973)

bài ca chim nhỏ

*Con chim nhỏ bay về trong nắng ấm
Dưới sân nhà hoa trắng rụng bâng khuâng
Trong hồn tôi những mùa xanh lay động
Một hôm kia chim nhỏ ngậm môi hờn.*

*Chim cũng biết hát sâu ca tuổi trẻ
Đậu trên cành thơ ấu trái sầu đau
Những nụ cười vội vã tan theo nhau
Như khói thuốc ủ vàng tay kỷ niệm.*

*Mùa lá rụng trên hai hàng mi ướt
Chút sầu xưa đã đậu xuống môi cười
Chim từ đó còn những ngày biếng hát
Điệu thơ buồn chảy mãi xuống tim tôi.*

*Ôi chim nhỏ sân nhà tôi đã chết
Tôi chiêm bao chim lạc mất thiên đường
Hồn thơ thả giữa ngàn năm mây bạc
Chút khói tình trôi dạt bến tang thương.*

*Chim vụt mất cây đời tôi cũng úa
Bước đi về bờm rừ ngựa chồn chân
Ngày tàn rụng màu nắng chiều thê thiết
Giọng chim buồn còn vọng giữa vườn không.*

*Mùa tàn phai theo những bước chân
Tôi bỏ đi ngày chim thoi ca hát
Tôi biếng lười mà chim đâu biết được
Nên suốt đời ôm mộng tưởng lang thang.*

(Tháng 6-1973)

gọi suốt mùa hương

*Hương. Hương. Tôi gọi suốt mùa hương
Chiều lặng. Chim bay. Mây rợp phố phường
Tôi đứng một mình trên triền dốc thảm
Đầu cúi. Lưng còng. Chân lún mù sương.*

*Tôi đi. Tôi đi. Ngày chìm tiếng hát
Ôi màu trắng cũ trôi lên dềnh
Tôi chết ngợp màu vàng quá khứ
Áo hoàng hoa lộng gió buồn tênh.*

*Hương. Hương. Em là bóng trăng âm
Rọi sáng đời tôi chiếc bóng thâm
Tôi mê mãi yêu những ngày tháng bệnh
Chiếc lá khô nào rơi động tiếng sầu câm.*

*Hương. Hương. Tôi nhớ dòng máu nóng
Ngọn gió xô tràn xuống trái tim
Tôi còn mãi lời sầu ca thứ nhất
Và nụ cười thơ dại môi em.*

*Tôi trải mộng vàng suốt mùa hoa
Mùa chim bay lạc mất mong chờ
Hương . Hương. Tôi gọi ngày hấp hối
Ơi Hương tan biến thành sương mơ.*

*Trên chuyến tàu về quê hương thơ ấu
Hồn chất đầy hoài vọng. Và hai tay
Ôm nỗi nhớ em tràn hơi thở ấm
Đời tôi buổi chiều và những cánh chim bay.*

*Hương. Hương. Tôi chết giữa chiều nay!
(Tháng 9-1973)*

Thi sĩ - Tranh RỪNG

22 ♦ phạm chu sa

sinh nhật

*Vui quá sao bỗng dưng muốn khóc
Đêm trở về nghe lạnh nỗi buồn riêng
Ta quên băng hôm nay là sinh nhật
Em tặng ta quà bát ngát hương nguyên.*

*Thêm một tuổi chắc nỗi buồn sẽ lớn
Những nỗi buồn ẩn giấu giữa niềm vui
Giữa nụ cười rạng rỡ trên môi
Và năm tháng là bóng chìm ảo mộng.*

*Sinh nhật giờ cuối năm lòng lộng
Màu trắng xua len lén rọi nghiêng về
Trên trang giấy tình xanh màu thơ dại
Thối buồn phiền tan biến giữa hư không.*

phương mộng cũ

*Chiều gió nổi cơn mưa ảo mộng
Em ở đâu đôi mắt sầu mông lung ?
Tôi đứng giữa dòng chảy tuôn đời sống
Trí nhớ nổ tung.*

*Từ thăm không
Tiếng vỗ cánh của bầy thiên nga trắng
Đội đập suốt ngàn năm hồn tôi ngây dại
Hoàng hôn chìm ẩn mình
Em ẩn hình ẩn bóng
Giấc mơ nào cháy đen còn vang vọng
Cơn mưa chiều mang hồn tôi sầu trĩm ngả.*

*Tôi trở về không còn ai biết
Tôi trở về bóng tối vây quanh
Mắt sáng sánh màu chiều bi thiết
Tôi đắm mình trong chiều bi thiết
Em làm sao biết được
Những bóng đời đi trăm bến tàn xiêu.*

*Đêm vẫn còn giắc ngủ xanh xao
Em bỏ đi biên biệt tóc lừng hương
Dòng đời trôi nhanh từng bước dị thường
Trăng tan . Mây biệt
Chim bỏ cành khô. Đời thê thiết
Tim bật máu khô nụ cười tàn phai.*

bi ca

I-

*Đêm vọng lại tiếng kêu than bi thiết
Sao anh còn đuổi bắt khói sương tan ?
Nổi bất lực như giòng sông khô kiệt
Bóng tối bủa quanh bè bạn anh em.*

*Những đóa hồng còn đọng sương đêm
Làm ướt đẫm những niềm tin vô vọng
Những tụng ca những tuyên ngôn trống rỗng
Cũng vỡ tung như bọt biển tan chìm.*

II-

*Anh vẫn đi về với chai rượu đắng
Tiếng súng tiếng cười gió thoảng ngoài tai
Anh bước lên từng bậc thang mòn nhẵn
Đập vỡ gương hê xóa bóng đêm dài.*

*Đập vỡ chai hê rượu chảy máu loang
Hát khúc ca xưa hê lung linh ánh sáng
Ôi những đóa hồng héo khô gai nhọn
Còn vọng lời bi ca của những ngày tàn.*

mộng ban đầu

*Không dừng đất thăm mưa sầu
Làm tan tác mộng ban đầu mê hoan
Ngày đi những bước không hồn
Bóng ta đổ xuống nỗi buồn bể dâu
Ta đi nào biết về đâu ?
Từng đêm ngát ngưỡng bên màu rượu cay..!*

*Tình cờ như gió và mây
Gặp nhau giữa những tàn phai ngậm ngùi
Cảm ơn em nửa nụ cười
Trên môi thơ dại nuôi đời ta đau.
(Tháng 10-1973)*

rừng chờ đợi

*Anh không còn chờ đợi mùa thu trở về
Rừng đâu còn lá vàng rơi
Lá đã chết tàn màu diệp lục
Chất độc khói sương phủ kín bầu trời.*

*Anh làm kẻ lữ hành rời phố thị phồn hoa
Tìm về miền cao chia buồn cùng thu rừng hết lá
Khi anh bỏ đi
Phố phường còn vang vọng bên tai anh
những khúc ca sâu thẳm
Rên siết thân phận yếu hèn.*

*Anh không thể đứng bên lề
Như một kẻ vô tích sự
Phí phạm nửa đời tuổi trẻ
Ngồi đợi những mùa thu về
Mang đầy hồn bóng tối
Bàn bè anh đã đứng trên chông gai
Đứng thẳng trên hai chân đầy niềm tin và kiêu hãnh!*

*Anh không còn ngồi nhìn sao trời phù phiếm
Anh đốt cháy nỗi buồn đốt cháy cả trăng sao
Hương ngàn năm rừng kết tụ phương nào
Anh bỏ phố xanh xao về rừng chờ đợi.*

(Tháng 2-1974)

trường sơn hành

I.

*Núi chẻ đèo cao rừng thăm thẳm
Núi tiếp rừng xanh nắng trải thẳm
Chân bước dò trên xác lá khô
Hồn mở vào cửa mộng hư vô.*

*Đi về một phương trời thẳng đứng
Bước lên lịch sử máu xương dựng
Sá gì rừng thẳm đèo quanh co
Ngại gì một bóng đời chơ vơ.*

*Mang trên vai nửa đời tuổi trẻ
Nhìn quanh ta chấp chùng bóng xế
Bước vội, nhưng nhịp nhàng nhịp nhàng
Đầy ấp hồn thơ điệu cuồng vang.*

*Là chuyện của một thời ly loạn
Đã qua chưa căn phân khôn đôn ?
Nâng ly mà hát khúc Bình Ca
Nắm tay cùng nhìn về phương xa.*

*Kìa, dang tay chào rừng bát ngát
Nghe lá hát thơ, suối hòa nhạc.
Bỏ phố phường phồn hoa sau lưng
Cuộc tình xa cách lòng rưng rưng.*

*Trời thả đầy chim bay đỉnh núi
Rừng thả lá vàng theo dòng suối
Ta bỏ đời ta từ độ nào
Em đã biết mù như chiêm bao.*

*Kìa ai vỡ đất trong nắng sớm
Đất tươi màu tình đầu vừa chớm
Có phải là chàng Phạm Thái xưa?
Hay là ta nhìn ta trong mơ?*

*Đất tặng ta một rừng hoa dại
Ta còn đâu một thời trẻ dại
Tuổi trẻ ta lao vút không ngờ
Bây giờ như núi đứng ngu ngơ.*

*Ta đã sống mười năm phiêu bạt
Hồn vẫn thơm những mùa hương ngát
Thèm ngồi bên mẹ hát ê a
Thèm kể Người nghe chuyện phương xa.*

*Chiều đứng giữa rừng già heo hút
Cười vang cùng khói trời nghi ngút
Đá ai mài nhẵn chờ ta lên
Hồn ta ai thả sâu lênh đênh.*

*Ô kìa lá rừng khô réo gọi
Dưới gót chân ta lời hấp hối
Bỏ phố ta tìm lên núi cao
Ôm cả bầu trời cùng trăng sao.*

*Nghe chẳng tiếng vọng thời gian lướt?
Thấy chẳng hình ảnh đời bạo ngợc?
Hãy theo ta về miền cỏ cây
Trải thơ lên rừng xanh ngủ say.*

*Mây trải mộng vàng trời xanh thẳm
Ta gói hồn ta tròn u uẩn
Ôi núi rừng xanh sao thân yêu
Tình đã tan giữa đời tịch liêu.*

*Ta rời rừng Nam về núi Bắc
Hái tặng em cành hoa hiu hắt
Nắng tươi mới giữa trời thẳm xanh
Tình ta mãi là tình mong manh!*

II.

*Trường Sơn núi dài hằn vết chém
Nát bấy hồn ta làm muôn mảnh
Máu đỏ ngâu sông núi thân yêu
Ta nhìn ta bóng đổ tàn xiêu.*

*Trường Sơn núi biếc trời đứng bóng
Rền vang tiếng bước thời gian vọng
Lắng chìm hơi thở thời gian xuôi
Đời ta như một bóng mây trôi.*

*Làm sao nói được lời sương khói
Rừng chiều mưa phủ đầy bóng tối
Một mình giữa trời đất bơ vơ
Máu ứa tim ngời giấc mộng xưa.*

*Lá rừng ai đốt khói hiu hắt
Khói làm nhớ nhung, khói cay mắt
Rừng dạt ngày tàn mưa xa khơi
Người tan thành sương khói chơi vơi.*

*Sầu nổi mây chiều giăng lớp lớp
Mưa trắng rừng xanh trời đất ngợp
Nỗi nhớ dâng tràn mùa sương buông
Bời bời lắng đọng tiếng quê hương.*

*Ta còn đi mãi bóng chiều thắm
Nương gió mây ngàn năm tháng lụn
Mùa tiếp mùa tàn phai thu đông
Vẫn ta và trời đất mênh mông...*

III.

*Có bao giờ chim rừng thôi hót
Mạch suối rừng xanh khô rế ngọt
Ta còn thở mãi nhịp Trường Sơn
Còn vỗ về điệu hát cô đơn.*

*Trường Sơn Trường Sơn lời mời gọi
Hơi thở đôn ngàn năm đi tới
Nói người xưa mở lối chênh vênh
Còn có ngày ngày đời rộng thênh thênh.*

*Trường Sơn - hồi những đời tuổi trẻ
Trường Sơn - tiếp nối bao thế hệ
Đi và ngửa mặt với trời cao
Đi và ngoảnh lại với ngàn sau.*

(Ban Mê Thuật, tháng 6 -1974)

đêm bệnh nằm nghe mưa

*Gió thốc mưa đùn sương buốt lộng
Lòng ta hiu hắt. Đêm mênh mông
Chí cả còn đây bàn tay lạnh
Nằm bệnh nghe mưa gió não nùng.*

*Ta theo thời thế lên núi cao
Đất đỏ rừng xanh khí nước độc
Thân ta bệnh hoạn trí lao đao
Mơ ngày hội lớn mà chua xót.*

*Gió rít như mang lời ai oán
Những oan hồn luyến tiếc trần gian
Rừng cao đồng thấp bom đạn cày
Còn chút lòng ta mây trắng bay.*

*Trót sống nhàm thời Xuân Thu mới
Sao vẫn buồn xao xác chia xa
Đêm muta nằm bệnh lòng đau xé
Đời biết bao giờ vui hoan ca?
(Ban Mê Thuật, tháng 7 - 1974)*

mùa thu xa

*Khởi từ những giọt trắng tan
Theo hơi sương sớm thổi tràn chiêm bao*

*Thu về chim bỏ cành cao
Sầu tuôn giọt thảm mưa bào mộng tươi*

*Chiều phai lệ đỏ môi cười
Nửa đêm trăng chết bên trời mê hoan*

*Hồn ta cánh lá khô vàng
Nát tan từ độ em bàng hoàng xa.*

(Tháng 8-1974)

Nàng thơ - Tranh TRỊNH THANH TÙNG

44 ♦ phạm chu sa

bi ca lạc quan

*Những cánh cửa đêm đã khép lại
Người bỏ đi không tiếng vọng nào
Tôi còn ngồi chờ đợi
Âm thanh vỡ tan thành bóng tối
Chiếc dù đen bủa chụp xuống khoảng không trí nhớ.*

*Những lời bi ca xanh xao
Dừng lại ước mơ quên lãng
Tôi ngồi lại cùng nỗi buồn
Chiếc bong bóng xanh căng phồng ánh sáng
Lung linh hình bóng cũ.*

*Tôi vẫn ngồi chờ đợi trong bóng đêm
Nguyên rủa chiếc bóng đời đeo đẳng phía sau
phía trước*

*Người bỏ đi không tiếng vọng nào
Tên bất lực đời tôi lật ngược
Tôi đốt đi cuốn sách ước vô dụng
(Phép màu đã bị tên phù thủy cao tay phế bỏ)
Đốt hết những tâm hồn ám muội
Sáng rực rỡ vũ trụ hồn nhiên.*

*Chiếc nỏ thần đã hết linh thiêng
Thôi đừng tin vào điềm chiêm bao mộng寐
Hãy phá vỡ những đường hầm âm mưu tối đen
Và mở hết những cánh cửa vô hình
Bước đi bước đi hỏi những người anh em tôi
yếu đuối.*

(Tháng 11-1974)

bài hát mùa xuân xa

*Trong khu rừng của anh sáng nay
Lũ chim xưa đã trở về ca hát
Em nghe chăng
Hồn anh cũng vang lừng âm nhạc
Suối thơ rung điệu luân vũ muta nguồn
Hồn thảo mộc thở tràn niềm hoan lạc.*

*Anh cất tiếng ca chào mừng ngày trở lại
Nơi muôn đời tim vỗ nhịp hân hoan
Em thấy chãng
Ngày bỗng dung mở hội
Gió len theo về từng sợi mưa ngoan
Cỏ tiếp rừng xanh ngút mắt mây ngàn.*

*Trong tim anh sáng nay hoa bình nở
Hoa trái thắm đời anh. Ngày rứt rỡ
Em yêu ơi có bao giờ hiểu đượ
Muôn đời hồn xanh xao ước mơ!*

*Ôi khu rừng cỏ hoa hồn anh kỳ diệu
Nở rộn ràng bài hát xuân xa.*

đưa người qua mấy đời sương phủ

*Đưa người qua mấy đời sương phủ
Mùa sương buốt lộng hai tay xuôi
Đưa người qua mấy đời sương phủ
Chiều chập chùng từng tiếng chuông ngân
Giờ thánh thiện giờ chia xa kỳ diệu
Bàn chân tôi lún xuống ăn năn.*

*Tôi đưa người còn biết ai đưa tôi?
Sương bao la gió lộng trên đời
Co ro chiếc bóng đời mộng ảo
Tôi còn gì trong trái tim tôi?*

*Người khuất nhà cuối dốc mù sương
Rừng cây xanh bóng lá chập chờn
Tôi đứng trông theo chiều hấp hối
Bóng tối dâng tràn thắm đẫm cô đơn.*

*Người như gió và tôi như sóng
Ôi sóng hồ xanh như chiêm bao
Người đâu biết muôn ngàn nghiệt ngã
Tôi một mình hụi hắng lao đao*

*Tôi bay theo gió trên đôi buồm
Trở về sóng tiếp cõi chiêm bao.*

(Đà Lạt, tháng 01-1975)

ở sài gòn bây giờ

*Ở Sài Gòn bây giờ có những sớm mai buồn
muốn khóc*

*Mặt trời mù cơn ngái ngủ bình minh
Những giọt cà phê buồn rơi lặng lẽ
Sóng sánh màu mắt em.*

*Ở Sài Gòn bây giờ có những chiều gió mưa toi tả
Hạnh phúc buồn mặc áo toi lang thang
Phố xá thênh thạng bạn bè xa lạ
Những phận người hoang mang.*

*Ở Sài Gòn bây giờ vẫn nguyên vẹn trong anh
Niềm vui sướng vỡ trào
Vì một bông hoa dại vừa nở đêm qua
Vì một giọt sương đêm long lanh trên lá
Vậy thì còn chỗ nào dành cho anh?
Ngoài em*

(Tháng 12-1980)

hóa trang

*Tự đào huyết chôn mình
Như một tên tử tội
A ha ta hóa trang
Làm anh hề múa rối.*

*Ta chôn đầu xuống đất
Và chống chân lên trời
Như một tay xiếc vụng
Đu bay giữa cuộc đời.*

*Ta gọi chân là giả
Ta nhìn trắng thành đen
Khi muốn cười - ta khóc
Quá buồn - ta reo lên!*

*Sống giữa đời điên loạn
Ta biết khóc hay cười
Trăm năm ôm đá tảng
Nhảy xuống dòng rong chơi.*

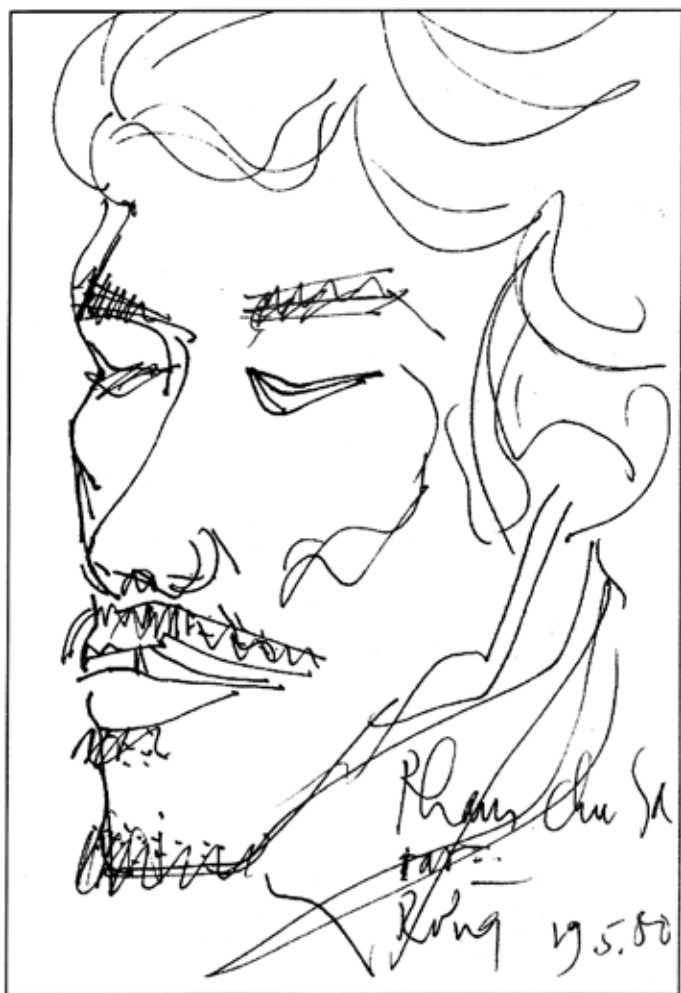
*Như sống giữa thiên đàng
Ta yêu mê địa ngục
A ha ta hóa trang
Người bán mua hạnh phúc.*

*Có một mặt trời nào
Soi triệu lần sự thật?
Có một nụ cười nào
Để làm ta tỉnh giấc.*

*Ôi giấc ngủ bao năm
Chỉ thấy toàn ác mộng
Còn giấc ngủ ngàn năm
Đang chờ ta bước xuống.*

*Hãy chờ ta bơi mặt
Vẽ lại chân dung mình
Tự ta làm đạo diễn
Đóng kịch đời điêu linh!*

(Tháng 8-1980)

Phạm Chu Sa 1980 - Tranh RỪNG

không đề

*Từ đáy vực cội nguồn làm lỗi
Ta bay lên bằng cánh đại bàng
Thần thánh ngàn năm còn thú tội
Bỏ chúng mình trên mặt đất hoang.*

*Ta thở bằng hơi gằm biển đau
Và nhìn bằng mắt những vì sao
Đời ta bão táp qua ghềnh thác
Sóng dạt xô tràn lên núi cao.*

*Chớp bể mưa nguồn trong đáy mắt
Trăm năm còn để lại gì không?
Thiên đàng địa ngục đều không thật
Thánh thần trở lại cõi hư không!*

tình yêu, bóng tối

*Anh tên tù tự nguyện
Mở cánh cửa đêm thâu
Soi vào đêm thẳm lặng
Gặm nhấm nỗi cô đơn
Gặm nhấm niềm thống khoái
Ôi tình yêu tình yêu.*

*Đôi mắt em biển khơi
Nhìn suốt đời gió nổi
Nụ cười em bóng tối
Trải hết những mùa xanh.*

*Trôi trong cơn mộng dữ
Chạm thấu bờ chiêm bao
Chiếc bóng nhòa hạnh phúc
Đổ xuống đời lao đao.*

*Tay gõ cửa thiên đường
Cửa vĩnh hằng đóng kín
Chân dò thềm địa ngục:
Bóng tối và lặng im!*

sắc màu

**Tặng họa sĩ Rừng*

*Bằng màu xanh hung bạo của rừng già
Sự gắng gượng
Bầy âm thanh cuộn cuộn của trời
Gầm thét thú dữ tử thương
Mưa đỏ bao dung
Cây nhỏ lệ
Giữa những ốc đảo đứng đưng
Rừng vẫn xanh màu hung bạo.*

*Bằng màu vàng bội phản của đám hoa khoe sắc
Lũ bướm nhờn nhờn đâu biết cội nguồn
Sâu bọ chen lán cùng chim trên cành cao
Ôi lũ cổ vượn lên
Nuốt lời chim hót
Nuốt cả trăng sao cùng mật ngọt.*

*Bằng màu đen của bóng tối chạm bầy
Trốn chạy nỗi căm hận khô đắng
Trốn chạy niềm cô đơn
Cuồng loạn những điệu kèn da đen buổi dạ hội
hóa trang*

*Sự bất lực của âm thanh
Và bóng tối đồng lõa.*

*Bằng màu đỏ của hoàng hôn tàn úa
Phủ dụ những tâm hồn ám muội
Trôi trong cơn mộng dữ
Như một lời thú tội
Cổ võ chút hạnh phúc tật nguyên
Bay đi bay đi bay đi
Đẹp những chân trời xa.*

đêm ở biển

*Biển rục rỡ trắng. Sóng cồn cào nhớ
Cát mịn màng phủ dụ thịt da
Em hiển hiện giữa muôn trùng sóng vỗ
Một nửa nào xưa thất lạc của ta.*

*Trăng sóng sánh. Biển và em sóng sánh
Đôi mắt em rục sáng biển đêm
Ôm chặt em trong vòng tay ảo ảnh
Sợ em tan theo cơn mộng êm đêm.*

*Gió thổi thổi lời em mật ngọt
Phi lao run hơi thở dập dồn
Ào ạt sóng to đè sóng nhỏ
Anh oằn mình chịu cầu xé càn khôn.*

*Biển giận dữ ý tình anh thổ lộ
Ghen điên cuồng gào thét dưới chân anh
Trời cũng tức - tối sầm - trăng khuất biệt
Một mình anh - lặng lẽ một mình anh.*

*Đêm ở biển nhớ em da diết
Cám ơn đời cuộc hạnh ngộ chiêm bao
Ngàn năm nữa chỉ mình anh thấu hiểu
Ôi tình yêu - Em mâu nhiệm thế nào!*

để lại

**Tặng Nhã*

*Vẫn còn nguyên vẹn trong anh
Màu mưa trong mắt long lanh thuở nào
Vẫn còn nguyên cả trăng sao
Từng đêm vẫn thở ra vào hư không
Thềm ôm trọn gánh tang bồng
Áo com quay lốc giữa dòng thị phi
Trăm năm anh để lại gì?
Ngàn năm mặt đất xanh rì mộ bia!
(Tháng 6-1989)*

chiều xuân lên núi

*Chiều xuân lên núi
Uống rượu một mình
Sương khói lung linh
Bồng bềnh mây trắng*

*Dã quì thấp nắng
Chìm dần trong sương
Nhật bóng tà dương
Ném vào vô tận.*

cần thiết

*Em như giấc mơ huyền hoặc
Khói sương ẩn chìm bất trắc
Em cần thiết như bóng đêm
Ru cơn mộng mị hoang đàng
Giữa bầy thú dữ lặng im
Em cần thiết như ánh sáng*

*Ôi niềm hạnh phúc mong manh
Trôi dạt trong chiều bão nổi
Yêu em mệt là cuộc tình
Cần thiết nhiệm màu bóng tối*

*Cần thiết em như hơi thở
Hư không ấp tràn nỗi nhớ.*

Người đô thị - Tranh LÊ THÁNH THU

70 ♦ phạm chu sa

khúc bi ca mùa xuân

*Ray rút khúc bi ca
Mùa xuân xua nhòe nhoẹt
Nụ hoa vàng héo hắt.*

*Trôi bất tận dòng sông
Dề lục bình tím ngắt
Chiều lênh đênh mênh mông.*

*Vang bất chợt tiếng sấm
Hoàng hôn chìm trong mưa
Chập chờn đêm huyền mộng.*

*Nhật nhòa trăng âm u
Xuân ẩn chìm khuất lấp
Lung linh hình bóng cũ.*

*Rơi rụng một vầng trăng
Treo trên cành mộng ảo
Thiên cổ sầu mang mang.*

*Anh ẩm mốc thời gian
Em tan thành hư huyền
Khúc bi ca mùa xuân.*

nhà thơ

** Tặng T.P.N*

I-

*Uống một vai bia hơi bằng nhuận bút
mẫu tin xe cán chó
Ngồi tán chuyện văn chương tót vót tận trời xanh
Và ngỡ mình du hành lên sao kim sao hỏa
Nhưng ngỡ cụt đời anh vẫn mãi loanh quanh!*

*Có những nhà thơ ban ngày vẫn ngủ mơ
Cứ ngỡ nhà thơ là thiên sứ
Mang lời rao truyền thượng đế xuống trần gian...
Lại có nhà thơ huyền tưởng hoang đàng
Đôi khi tưởng mình là quỷ dữ
Gieo họa cho đời bằng mấy vần thơ ngang!*

II.

*Hãy làm thơ đi anh ,chẳng phiền toái gì ai
Còn hơn là ngồi lê điêu ngoa thóc mách
Chỉ đồng người này, khen nức lòng kẻ khác
Chỉ để vui lòng trong chốc lát mà thôi!*

*Cứ là nhà thơ của Nai lạc rừng thu⁽¹⁾
Của Bóng ma Hời⁽²⁾, của Hồ vườn bách thú⁽³⁾
Của Tiếng nguyệt cầm⁽⁴⁾ hay của Sóng
tràng giang⁽⁵⁾
Không quỉ dữ cũng chẳng là thiên sứ!*

III.

*Tưởng tượng nếu đời không có những nhà thơ
Có khác chi đại dương không gợn sóng
Chắc người đời sẽ lơ ngơ lóng ngóng
Tương tư những nhà thơ - kẻ khờ khạo đáng yêu.*

(1), (2), (3), (4) & (5): Về thời kỳ đầu lãng mạn của các nhà thơ Lưu Trọng Lư, Chế Lan Viên, Thế Lữ, Xuân Diệu và Huy Cận.

kỳ diệu mùa xuân

*Thức dậy cùng mùa xuân
Tôi cuống cuống chạy đi tìm thời gian đã mất
Bỏ quên em quên tôi
Bỏ quên tình yêu đờn đau chât ngất
Xô dạt nổi cô đơn
Quay lông lốc giữa đám đông ngỡ ngác
Thức dậy cùng mùa xuân
Tôi cuống cuống chạy đi tìm tôi thất lạc.*

*Thức dậy cùng tiếng chim
Cùng nỗi buồn lá cỏ
Tôi vô vọng kiếm tìm
Những giấc mơ của gió.*

*Thức dậy cùng tình yêu
Mùa xuân vàng rực rỡ.*

xuân phai

*Mùa giãng những sợi tơ
Qua bến bờ hư tưởng
Em căng nhựa muôn phần.*

*Trôi tuột những mùa xuân
Bước thời gian lữ nhịp
Soi bóng vào tiền kiếp.*

*Những mùa đông xám ngoét
Mùa phôi pha đáng vẻ
Phù phiếm xuân nhòe nhoẹt.*

*Máu chảy ngược dòng em
Về một miền cổ tích
Ngây ngất mùa xuân phai.*

Người ăn không khí - Tranh LÊ THÁNH THU

80 ♦ phạm chu sa

bắt đầu

*Ta bắt đầu làm lại cuộc đời
Là trở về cõi thực giữa trần gian
Vì đêm qua dưới bóng trăng tan
Ta chợt nhớ rằng mình còn phải thở.*

đêm mưa đọc lá cỏ của whitman

*Cám ơn những câu thơ của thi sĩ Whitman
Tôi chợt sáng một đêm đen ngu muội
Tôi ngợi ca tôi* một vì sao tối
Như em gọi tôi “gã hư hỏng đáng yêu”.*

*Có gì đâu như đá phủ rong rêu
Tôi cúi xuống vực đời tôi đứng dậy
Khi chợt nhận ra một lũ người chán ngấy
Thấy đẹp tuyệt vời một ngọn cỏ chong chong.*

*Những lá cỏ mong manh của thi sĩ Whitman
Tồn tại lâu hơn mấy mươi đời tổng thống
Lá cỏ - tình yêu - bài thơ cuộc sống
Đẹp như nụ - cười - bốn - mặt Angkor!*

(*) Song of Myself - W. Whitman

*Tạ lỗi em ngày hội họp đêm âu lo
Tôi mãi miết những cuộc vui phù phiếm
Tôi ngu dại cứ loanh quanh tìm kiếm
Chút hư danh với cạm bẫy giăng đầy...*

*Bình minh lên những lá cỏ sương rây
Những giọt lệ của tình yêu - sự thật
Xin tặng em nửa vầng trăng thứ nhất
Thối tan đi chút hạnh phúc tạt nguyên.*

vẫn còn

*Vẫn còn tiếng chim hót
Trong vườn anh sáng nay
Vẫn còn mây trắng bay
Bên ngoài khung cửa hẹp.*

*Ơi cuộc đời vẫn đẹp
Và tình vẫn nồng say
Đủ làm anh ngất ngây
Cây tươi màu nắng mới.*

*Anh không còn chờ đợi
Những bóng hình chiêm bao
Cửa đời anh mở mau
Đón tình - yêu - sự - thật.*

Ồ vàng trắng thứ nhất
Đã vỡ thành hư không
Còn một chút băng khuâng
Trong hồn anh chợt thức.

Ôi một mùa địa ngục
Tan biến vào đêm qua
Những nỗi đời xót xa
Thôi xin chào từ biệt.

Vẫn còn những tha thiết
Của hơi thở tình yêu
Vẫn đẹp biết bao nhiêu
Những cuộc đời hạnh ngộ.

chiều xuân uống rượu cùng bạn cũ

*Bạn cũ mười năm gặp lại
Chiều xuân mua lát phát bay
Bên hiên mai vàng lá tả
Chuyện trò rượu cạn không hay.*

*Bạn ta thoát vòng danh lợi
Rong chơi nguôi quên tháng ngày
Nhà rách mua đùa mái rạ
Mà lòng như mây trắng bay
Còn ta quần quanh cơm áo
Giật mình tóc trắng như mây!*

*Chiều xuân rượu nồng bạn cũ
Chuyện hoài uống mãi nào say.
(Tháng 2-1995)*

Nàng 1 - *Tranh* LÊ KÝ THƯƠNG

thiên địa nhân

*Năm mươi tuổi biết mệnh Trời **
Sáu mươi đã biết mệnh Người hay chưa?
Bảy mươi mệnh Đất cũng vừa.

(*) Ngũ thập tri Thiên mệnh - Khổng Tử

rao

*Anh rao bán những giấc mơ
Xuân không mùa cỏ cây cháy bỏng
Trăng úa bầm treo ngược cành khô
Hiu hắt bóng đường khuya gió lộng.*

*Anh rao bán những cơn đau
Phối ứa máu tim vỡ tung lồng ngực
Giấc ngủ không về mộng寐 tan mau
Đêm trắng mắt khép hờ hư thực.*

*Anh rao bán thời gian tội lỗi
Tiếng nấc nghẹn ngào nhập nhoạng bình minh
Không gian ngập tràn tụng ca hấp hối
Run rẩy mầm tự do phục sinh.*

*Anh rao bán niềm tin vô vọng
Đóa hồng héo khô gai nhọn trầm luân
Hạnh phúc chơ vơ trên dây thòng lọng
Em kịp mua về đốt hết gian truân.*

ngày về

*Trôi đi đến cõi vô cùng
Như rong rêu dạt giữa vùng sóng xô
Cánh chim chở nặng hẹn hò
Một mai máu chảy hững hờ tim đau.*

*Về thôi, theo nhịp mưa mau
Sương pha màu tóc, nắng bào sắc da
Âm vang những trận phong ba
Hồn tôi nửa mảnh trăng tà khô hơi.*

*Còn đâu suối tóc tuyệt vời
Còn đâu màu mắt nửa đời chiêm bao
Cuối ngày tôi, cánh chim chao
Cuối đời tôi, nụ thương đau chín vàng.*

*Về đây bước lạ ngập ngừng
Chút hương bay lạc nửa vầng trăng tan
Sầu rơi cây chết hai hàng
Ngày về phố cũ bàng hoàng như mơ!*

xuân cao nguyên

**Tặng Nhã & MPK*

*Rừng rít dã quỳ vàng rít dốc
Đông đánh gió xuân lướt thướt lay
Mơn mớn vườn xuân, hồng nẩy lộc
Vẳng tiếng chim rừng trong khóm cây.*

*Nắng xuân vàng óng, tầm xuân biếc
Nếp bên hàng giậu tường vi cười
Đào hé môi tươi đùa gió tết
Nhà ai khói ấm bên lưng đồi.*

*Thơ thần rừng chiều du khách đếm
Hoa cỏ và cây và chim muông
Và mù sương xuống. Đêm trừ tịch
Khách lẫn vào sương xuân cao nguyên.*

(Đà Lạt, Xuân 2001)

xuân quạnh

*Phát phơ hoa dại
Bên thềm nhà ai
Trăng tàn mấy độ
Cửa đóng then cài!*

*Người đi biên biệt
Xuân về ai hay.*

trưa thành phố nghe tiếng gà nhớ mẹ

*Lạc lõng tiếng gà trưa
Giữa phố phường rộn rịp
Văng vẳng điệu bóng trầm
Nhut vọng từ tiền kiếp!*

*Nghe xao xác trong hồn
Một thời nào chợt thức
Tuổi thơ trong ký ức
Nhịp võng mẹ ru hời
Điệu ca dao nã nuốt
Trong gió chiều chơi vui.*

*Rồi năm tháng trôi qua
Đời cuốn con xa mẹ
Trưa nay nghe tiếng gà
Ngỡ mình còn thơ bé
Nằm dưới mái hiên xưa
Nghe ầu ơ giọng mẹ ...*

*Điệu ca dao năm cũ
Vẫn ẩn chìm trong tôi
Tiếng gà trưa xao xác
Nghe xúc động bồi hồi
Viết bài thơ nhớ mẹ
Mang âm điệu ru hời
Như lần đầu tập nói
“Con thương mẹ” Mẹ ơi!*

sương trong mây

*Núi cao đồi thấp
Thung cạn lũng sâu
Khuất nhòa mây trắng
Biết là nơi đâu?*

*Xoay quanh tám hướng
Mây lẩn trong sương
Gió lộng mười phương
Sương vào mây trắng!*

Nàng 2 - Tranh LÊ KÝ THƯƠNG

100 ♦ phạm chu sa

tìm

*Một chân thò lỗ huyết
Một chân nháy lò cò
Đi tìm phương bất diệt.*

nửa kiếp lênh đênh

*Tặng em một nửa cuộc đời
Nửa mơ nửa mộng của thời lãng du
Nửa tự do nửa ngục tù
Nửa đen nửa trắng tím mù âm dương
Nửa hạnh phúc nửa đau thương
Nửa hư nửa thực vô thường buồn vui
Nửa hân hoan nửa ngậm ngùi
Nửa chân nửa giả rối bời nhân gian
Nửa địa ngục nửa thiên đàng
Nửa thần nửa quỷ hồn mang kiếp người !!!*

*Công danh sự nghiệp nửa vời
Đời ta một nửa nụ cười buồn tênh
Tình ta nửa kiếp lênh đênh.*

cuối cùng

*Ta đã biết điều cuối cùng là cần thiết
Nhưng quẩn quanh ta chẳng thấy phương nào
Là có thể giúp ta bắt diệt !...
Một đêm nào ta đắm mình dưới nguyệt
Thấy đẹp tuyệt vời ánh sáng của ngàn sao
Và hồn ta bay vút tận trời cao
Trò chuyện với muôn ngàn vì tinh tú
Nhìn trái đất xoay vần như con vù
Nghĩ nực cười chuyện đầu cuối vu vơ
Như đời ta vốn đã quá ngu ngơ
Đi tìm mãi những điều không có thật!*

*Cám ơn đời từ niềm tin thứ nhất
Thứ hai, ba, tư... cho đến cuối cùng.*

một nửa

*Quá nửa đời anh đi tìm một nửa
Một nửa nào thất lạc của anh xưa
Khi tìm được thì nửa anh vụn vỡ
Nên làm sao ta ráp lại cho vừa.*

*Hàn gắn lại em ơi đời tạm bợ
Một chiều say một sớm tỉnh một khuya buồn
Một giọng hát một điệu cười khúc khích
Cũng tràn đầy cả hạnh phúc đau thương.*

*Anh thềm sống thềm yêu thềm thờ
Bên nửa em dù cũng vỡ vụn rồi
Anh thềm khóc thềm cười thềm nói
Tình muộn màng nhưng vẫn mới tình khô.*

*Đời vẫn đẹp anh cần vào một nửa
Cơn điên mê tê buốt cõi tồn sinh
Tan chảy mãi giữa suối nguồn vô tận
Hai nửa hòa thành một kiếp lênh đênh.!*

Một nửa

Thơ: PHẠM CHU SA

Nhạc: HÀ THỨC SINH

Quá nửa đời anh đi tìm một nửa.
Gắn lại em ở cuộc đời tạm bợ.

Một nửa là em thất lạc những năm xưa.
Một chiều say một sớm tỉnh một khuya buồn.

Khi tìm thấy em thì nửa anh vụn vỡ.
Thoáng một giọng hát một điệu cười khúc khích.

Làm sao đời ta ráp lại cho vừa.

Gắn lại đời nhau cuộc đời tạm
.... cũng tràn đầy cả hạnh phúc lẫn đau

thương. Anh thèm

sống thêm yêu thêm thờ. Bên nửa

em cũng vỡ vụn rồi. Để anh được

khóc được cười và được nói: Tình muộn

màng nhưng vẫn mới tình khôi. Đời vẫn đẹp anh cần vào một

nửa. Con diên mê tê buốt tận cõi tồn

sinh. Chảy mãi về đâu theo suối nguồn vô

tận. Hai nửa hòa tan thành một kiếp lênh

đênh.

mục lục

ngỏ	5
bắc phương hành	6
cổ xứ	13
biển	14
ở sài gòn	15
bài ca chim nhỏ	17
gọi suốt mùa hương	19
<i>Thi sĩ - Tranh RỪNG</i>	21
sinh nhật	23
phương mộng cũ	24
bi ca	26
mộng ban đầu	28
rừng chờ đợi	30
trường sơn hành	32
đêm nằm bệnh nghe mưa	40
mùa thu xa	42
Nàng thơ - <i>Tranh TRỊNH THANH TÙNG</i>	43
bi ca lạc quan	45
bài hát mùa xuân xa	48
đưa người qua mấy đồi sương phủ	50
ở sài gòn bây giờ	52
hóa trang	54
Phạm Chu Sa 1980 - <i>Tranh RỪNG</i>	57
không đề	59

sắc màu	62
đêm ở biển	64
để lại	66
chiều xuân lên núi	67
cần thiết	68
Người đô thị - <i>Tranh LÊ THÁNH THU</i>	69
khúc bi ca mùa xuân	71
nhà thơ	73
kỳ diệu mùa xuân	76
xuân phai	78
Người ăn không khí - <i>Tranh LÊ THÁNH THU</i>	79
bắt đầu	81
đêm mưa đọc lá cỏ của whitman	82
vẫn còn	84
chiều xuân uống rượu cùng bạn cũ	86
Nàng 1 - <i>Tranh LÊ KÝ THƯƠNG</i>	87
thiên địa nhân	89
rao	90
ngày về	92
xuân cao nguyên	94
xuân quạnh	95
trưa thành phố nghe tiếng gà nhớ mẹ	96
sương trong mây	98
Nàng 2 - <i>Tranh LÊ KÝ THƯƠNG</i>	99
tìm	101
nửa kiếp lênh đênh	102
cuối cùng	103
một nửa	104
<i>Nhạc HÀ THỨC SINH</i>	106

một nửa
thơ **Phạm Chu Sa**

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

62 Bà Triệu, Hà Nội - ĐT: (04) 38229413 - Fax: (04) 39436024

Email: nxbthanhvien@vnn.vn

Chi nhánh: 270 Nguyễn Đình Chiểu - P.6 - Q.3 - TP.HCM

ĐT: (08) 62907317 - 39302098 - Fax: (08) 39305243

Chịu trách nhiệm xuất bản:

MAI THỜI CHÍNH

Biên tập:

NGUYỄN CÔNG BÌNH

Bìa:

ĐÌNH KHẢI

Sửa bản in:

TÁC GIẢ

Phụ bản:

Tranh: RỪNG - TRỊNH THANH TÙNG

LÊ KÝ THƯƠNG - LÊ THÁNH THƯ

Nhạc: HÀ THỨC SINH

In 1.000 cuốn, khổ 13x20cm, tại Công ty in Liên Tương. Giấy ĐK KHXB số:
293-2010/CXB/554-09/TN. QĐXB số: 581/QĐ-TN/CN, ngày 6.12.2010.
In xong và nộp lưu chiểu Quý III năm 2011.